

Рано-вранці автобус Скулбі віз дітей до школи. Він дуже любив свою роботу й своїх маленьких друзів, а тому радісно наспівував якусь пісеньку. У гарному настрої автобус із його маленькими пасажирами швидко добрався до школи.

— Приїхали! — крикнув Скулбі.

— Дякуємо, Скулбі! — відповіли діти.—
Ми будемо чекати на тебе після уроків!

— Я буду вчасно, мої маленькі друзі! —
посміхнувся автобус.

— Ми вже не маленькі! Ми тепер першокласники! —
навперебій заторохтіли діти.

— Вибачте, як це я міг забути! — зніяковіло відповів шкільний автобус.— Я дуже пишаюся вами! Біжіть на урок!

STOP AHEAD

Діти пішли на урок, а Скулбі поїхав назад у місто. Це був важливий день для його друзів-першокласників, і він дуже хотів зробити щось особливе для дітей цього дня. Шкільний автобус їхав і міркував, що можна подарувати дітям. Звернувши на іншу вулицю, автобус побачив красиві кульки. «Звісно! Я подарую дітям кульки!» — радісно подумав Скулбі й під'їхав до продавця кульок.

